

[Ninn-Hansen.]

lertidig forlængelse af tillægsafgiften, og ved den lejlighed sagde det daværende medlem hr. Skytte, den nuværende højtærede landbrugsminister — det findes i Folketingstidende for 1956-57, sp. 1118 —:

„Må jeg om lovforslaget om en tillægsafgift af visse motorkøretøjer sige, at det kan måske være nødvendigt som en midlertidig foranstaltning; men så taler det også for, at vi skulle se at nå til vejs ende og prøve at nå et resultat med de tre andre lovforslag; kunne vi det, ville de overflødigøre det sidste.“

Den højtærede landbrugsminister gav altså dengang udtryk for nøjagtig den samme opfattelse, som venstre og de konservative har givet udtryk for i dag, og det var på det grundlag, vi inviterede de andre partier til at være med til et samarbejde om denne lovgivning. Udtalelsen viser, at det radikale venstre for et år siden ikke alene ønskede, at man gennemførte en reform, men også understregede, at tillægsafgiftsloven kun kunne betragtes som en midlertidig foranstaltning og ikke som noget permanent, hvad udvalgets flertal i dag går ind for at det skal være.

Jeg synes, der er endnu flere ting, der peger på, at en revision er påkrævet i denne samling. Jeg skal blot minde om de mange henvendelser, vi har fået i udvalget under behandlingen af motorafgiftslovene i de sidste år, nemlig fra erhvervene og fra de motorkørendes organisationer, der alle har understreget behovet for en samlet revision. Hele problemet med dieselvogne er slet ikke løst gennem de nuværende afgiftsbestemmelser, og finansministeren har for ikke så mange minutter siden fremsat et lovforslag om ændring i afgifterne for rutebiler. Jeg er enig i, at det er nødvendigt at give rutebilerne bedre vilkår, således som det foreslås, men det er da en underlig bagvendt måde først at tage for meget i afgifter og så bagefter tilbagebetale nogle af disse afgifter, således som den højtærede finansminister foreslår. Viser det ikke også, at en gennemgribende revision er påkrævet?

Vi mener heller ikke, at det kan være rimeligt, at den nuværende tilstand fortsætter, hvorunder de fleste af de midler, der kommer ind gennem motorafgifter, og

som efter lovens ord skal anvendes til vej-anlæg, i praksis anvendes til en række andre formål igennem udlån. Den megen diskussion om vejmilliarderne kan jo kun bringes til ophør, hvis vi får en ny lovgivning, og jeg synes, det er på tide, at man får klare linjer. Jeg tror, at det ærede medlem hr. J. M. Pedersen vil være enig med mig heri, eller har det ærede medlem glemt, at han for 2 år siden fremsatte forslag, ifølge hvilket den del af motorafgifterne, der ikke blev anvendt til vejarbejder, skulle anvendes til køb af obligationer for herigennem at sikre, at alle midlerne senere blev anvendt til vejanlæg? Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen foretog dengang sammen med det ærede medlem hr. Tholstrup en aktion med henblik på de vejmidler, der allerede er opsamlet i vejfonden. Men hvordan med hensyn til de fremtidige? Vil det ærede medlem hr. J. M. Pedersen roligt og uanfægtet se på, at finansministeren stiller sig fuldstændig afvisende med hensyn til en drøftelse af den fremtidige anvendelse af motorafgiftsmidlerne og fortsætter med det, hvorom det ærede medlem hr. J. M. Pedersen dengang mente, at det var påkrævet at søge en ændring ved at fremsætte et selvstændigt lovforslag herom? Forslaget blev ganske vist tilbagevist af den højtærede finansminister, der sagde: det er ikke nødvendigt at diskutere det nu, for nu kommer revisionen, og så kan vi behandle det hele derunder.

Nu siger den højtærede finansminister imidlertid, at han ikke vil fremsætte et revisionsforslag, og så er vi dér, hvor det ærede medlem hr. J. M. Pedersen var for 2 år siden, da han mente det nødvendigt at komme med et lovforslag. Jeg synes, det kunne være interessant at få at vide, om det ærede medlem mener, at man blot roligt kan høre på den højtærede finansministers afvisning og lade stå til.

Den højtærede finansminister kan måske sige, at når oppositionen er så interesseret i hele denne lovgivning, kan oppositionen selv fremsætte motorkommissionens forslag, og det kunne man selvfølgelig også gøre. Hvis det bliver foreslået, skal vi overveje det. Hidtil har vi imidlertid forstået, at det var regeringen, der havde lovgivningsinitiativet. Jeg ved ikke, om der er sket en forandring på dette område; i øvrigt